

Memòria llegida pel senyor secretari Dr. Josep Cabré i Claramunt

Senyors delegats, companys:

Complint el precepte estatutari de fer el resum anual, ens plau adreçar-vos en primer terme en nom del Consell i propi, la més efusiva salutació i desitjar que aquesta Assemblea, com les precedents, sigui una fita més en el camí ascendent del Sindicat de Metges de Catalunya i Balears.

Abans d'executar el nostre comès, permeteu-nos fer constar la mort d'un Conseller en exercici, el malaguanyat company Dr. Pere Castro Vicén, ocorreguda el 3 d'abril d'enguany.

Allitat l'endemà de la celebració del Consell de març, al qual assistí i intervingué amb l'entusiasme i esperit sindical en ell habituals, morí ràpidament quan no es podia pressentir la seva desaparició. Enaltim la seva memòria davant l'Assemblea, puix que no és possible trobar resumides la simpatia, la companyonia, el deure del seu càrrec, la forta empremta sindical de les que estava amarat el seu esperit. Que serveixin d'exemple les seves altes qualitats en els sindicats actuals i en els de l'esdevenidor.

Permeteu-nos que abans de fer la recensió de les nostres tasques d'aquest curs, glossem quines han estat les idees directrius que han orientat el Consell i les que aquest considera que han de guiar el pròxim futur.

Quan l'any 1920 un estol de benemèrits companys, mai no prou lloats, realitzaren la creació del Sindicat de Metges, vegeren molt clar que era precís interessar el metge en aquesta generosa iniciativa, relligant-la a la del mutualisme i cooperació. I és aquesta visió àmplia la que ha fet l'expansió actual de la nostra entitat, la que ha fet substancial dins l'esperit del metge recent llicenciat l'exercici professional i l'enrolament a la nostra entitat.

Ja es veuen molt lluny els temps heroics de les primeres fases en el carrer de Santa Anna i fins els més recents del carrer de Consell de Cent. Anaven plasmant-se les realitzacions amb una creixença inusitada, fins arribar el moment de bastir l'estatge propi, el nostre Casal, síntesi de les activitats creadores i de la influència expansiva del nostre estament com a organisme en el conjunt social de la Pàtria.

Emperò, si analitzem amb un sever sentit crític les

actuacions passades, si rellegim, per exemple, els llibres d'actes, els acords d'Assemblees i dels Consells, observarem la seva generosa abundància potser excessiva. Reflexes romàntics ben segur, d'afanys de creació inspirats en un alt concepte de companyonia, emperò desproporcionats als elements per a portar-los a la pràctica. Legislació enfarfegada i copiosa que sols ha pogut realitzar-se parcialment; els instruments per a complimentar-la eren massa rudimentaris i escassos i, per tant, d'eficàcia molt relativa. El Consell, doncs, ha vist ja fixat un punt de necessitat: un període de detenció en aquest fruit legislatiu, una intensificació de complimentar allò acordat, tan sols potser, fer obra de pulir, de retoc, per adaptar els acords a la realitat, per cenyir-los més al practicisme de la vida professional.

Per a l'execució d'aquests designis, és indispensable comptar amb un instrument administratiu eficaç, de rapidesa d'execució, de maleabilitat absoluta i suficient en nombre. La complexitat de l'organització sindical amb les seves filloles florejents, la desproporció evident de creixença gairebé diríem monstruosa d'aquests dos darrers anys de totes les institucions, feien imprescindible aplicar tot l'esforç a la reorganització d'aquest indispensable element administratiu. Un altre punt ben delimitat s'oferia, doncs, a la consideració del Consell: reorganitzar, fer donar la màxima eficàcia a l'instrument executor dels acords i dels projectes.

Com a corolari obligat, el finançament d'aquestes obligacions és inexcusable. El salt econòmic dels darrers temps feia inajornable una acció enèrgica, una cura detallista i austera per atendre aquesta part econòmica. La variació extraordinària de les operacions financeres que recauen en l'administració del Casal i de les institucions que en ell s'aixopluguen, ha fet menester una atenció constant, un treball ímprobe per a deixar assentades i realitzades les idees directrius de la seva orientació. I és també en aquesta tasca que el Consell s'ha llançat amb gran entusiasme.

Si heu tingut la benvolença de seguir els nostres raonaments, veureu que es resumeixen en un sol mot: consolidació. Aquesta ha estat la idea programàtica de l'actual Consell; un moment d'atur en el camí per a recomptar les seves forces, per a endreçar els seus elements de combat, per a afinar els seus utensilis de treball i po-